

ဟောင်ပြင်ဟေး
အိုကလေး

TOP TEN
အခြားပြဇာတ်များ

စာရေးသူ၏ အမှာ

ကျွန်တော့်ရဲ့ ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်နေတဲ့ ပြဇာတ်တွေကို စုပေါင်းထုတ်ချင်နေတာ ကြာပြီ။ အကောင်အထည် ပေါ်မလာဘူး။ တစ်ခါတစ်ခါတော့ ပြဇာတ်ရေးရတာ စိတ်ပျက်လာတယ်။ ပြဇာတ်သုံးတဲ့ မဂ္ဂဇင်းဆိုတာ လက်ချိုးရေလို့ ရတယ်။ တစ်နေရာက ပယ်လိုက်ရင် နောက်တစ်နေရာ သုံးဖို့ မလွယ်တော့ဘူး။ ဝတ္ထုက မဂ္ဂဇင်းတိုင်းမှာ ရေးလို့ ရတယ်။ တစ်နေရာက မကြိုက်ရင် ကြိုက်တဲ့ နေရာပို့။

ဒါဆိုရင် ဘာကြောင့် ပြဇာတ်တွေ ကျွန်တော် ရေးနေရသလဲ။ တချို့အကြောင်းအရာတွေက ဝတ္ထုပုံသဏ္ဌာန်နှင့် ရေးလျှင် အသက်မဝင်ပါဘူး။ ထောင့်တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်နေပါတယ်။ ပြဇာတ်ပုံသဏ္ဌာန်နှင့် ရေးလျှင် တင်ပြပုံ ပိုကောင်းသွားပါတယ်။ သရော်တာ၊ ကလိတာ၊ ထေတာ၊ ငေါ့တာ ကျွန်တော် ဝါသနာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် လက်လွှတ်စပယ် မလုပ်တတ်ပါ။ ဘာစာရေးရေး ကျွန်တော် စေတနာထားပြီး ရေးပါတယ်။ ဖတ်တဲ့ သူအတွက် အကျိုး တစ်စုံတစ်ရာကျန်အောင် ကျွန်တော် ထားတတ်ပါတယ်။

ပြုပြင်သင့်တာတွေ ပြုပြင်အောင်၊ အားနည်းတာတွေ သိလာအောင်၊ မှားနေတာတွေ အမှားအယွင်းနည်းအောင်၊ အတ္တတွေ၊ လောဘတွေ၊ ဒေါသတွေ များ နေတာတွေကို လျော့ပါးလာအောင် ကျွန်တော် ပြဇာတ်တွေနဲ့ ထောက်ပြတယ်၊ တင်ပြပါတယ်။ ပြဇာတ်သုံးတဲ့ မဂ္ဂဇင်းဂျာနယ်

က နည်းတော့ စိတ်ပျက်မိတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဘယ်သူမှ မထုတ်ဘူးတဲ့ ပြဇာတ်ပေါင်းချုပ်ကို ထုတ်ဖို့ ကျွန်တော် စိတ်ကူးယဉ်နေတုန်း (ယဉ်နေတာ ကြာပါပြီ၊ ကြာလို့ လည်း စိတ်ကူးတွေ ပျောက်ချင်သလိုလို ဖြစ်နေပါပြီ) သိကြားမင်းကြီးနဲ့ သွားတွေ့သလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ သူကတော့ (ဝါဆကု) စာပေတိုက်က ဦးလှမြင့်ပါပဲ။ သူငယ်ချင်းလို ခင်နေပေမယ့် စကားမစပ်မိဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတော့ ကြုံဖူးတဲ့ ထုတ်ဝေသူ အားလုံးက ပြဇာတ်ဆိုရင် လက်တွန့်တယ်။

တချို့ဆိုရင် ပြဇာတ်ရေးတဲ့ ကျွန်တော့်ကို အူကြောင်ကြောင် သတ္တဝါလို ကြည့်တယ်။ တချို့ကြတော့လည်း ဇာတ်ခုံပေါ်တက်ကတဲ့ ဇာတ်မင်းသားလားလို့ ထင်ကြတယ်။ ဦးလှမြင့်နဲ့ တွေ့မှ ပဲ ကျွန်တော့်ရဲ့ ယုံကြည်ချက် ကလေးတွေ အရိပ်အယောင် သန်းလာခဲ့တယ်။ စာပေလောကမှာ တော့ ဘယ်သူမှ မလုပ်ဘူးတဲ့ အလုပ်ကို ဦးလှမြင့်က သူလုပ်တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆန္ဒကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကူညီမယ်လို့ သူက အာမခံတယ်။

သူ့ရဲ့ စေတနာနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပြင်းပြတဲ့ ဆန္ဒတွေ ပေါင်းစပ်လိုက်တဲ့ အခါမှာ အကောင်အထည် ပေါ်သွားပါပြီ။ ဒါကြောင့် မို့ ကျေးဇူးတင်ရမယ့် အထဲမှာ ဦးလှမြင့်က ထိပ်ဆုံးကပါ။ ထို့အတူပဲ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အကူအညီပေးခဲ့ကြတဲ့ ဦးသန်းဆွေ (စစ်သည် တော်စာပေ) စာရေးဆရာ နေစိုးသော်နှင့် ဖြန့်ချိပေးသော (ဆု) စာပေမှ ဦးမြင့်ဦးတို့ အား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည် ။

(စာရေးသူ)

စတိုင်ဗျ စတိုင်
(တစ်ခန်းရပ်ပြဇာတ်)

ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သူများ

ကိုတတ်သိ - စာရေးဆရာ။

ကိုခန့်ညား - ကဗျာဆရာ။

ကိုမိုက်ကယ် - ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်။ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်။

အချိန် - နေ့လယ် (၂) နာရီခန့်

နေရာ - အနော်ရထာလမ်းနှင့် ၃၃ လမ်းထိပ်ရှိ (Excellent) စားသောက်ဆိုင်ရှေ့ ခရေပင်အောင်။

အပြင်အဆင် - အနော်ရထာလမ်းပေါ်တွင် ကားများ ဥဒဟိုသွားလာနေပုံ၊ ၃၃ လမ်းထိပ် ကလက်ဖောင်းပေါ်တွင် လူများ ရှုပ်ယှက်ခတ် သွားလာနေပုံကို ဖန်တီးထားရမည်။ ခရေပင်အောက်ရှိ အုတ်ခုံပေါ်တွင် ကိုတတ်သိနှင့် ကိုခန့်ညား ထိုင်နေကြစေ။ အခြားလူများ လည်း ထိုင်နေကြလျက် အုတ်ခုံတွင် ထိုင်စရာ နေရာမရှိအောင် လူပြည့်နေရမည်။ ကိုမိုက်ကယ်က အုတ်ခုံနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းနေရာတွင် မတ်တပ် ရပ်လျက်နေစေ။

(ကားလိပ်ဖွင့်)

(ကိုတတ်သိနှင့် ကိုခန့်ညား ထိုင်နေရာမှ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မျှော်
နေဟန်ဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား သွားလာနေသော သူများကို ရှေ့ကြည့်
နောက်ကြည့်နှင့် ရှာနေစေ)

ကိုတတ်သိ - အယ်ဒီတာ ဆရာထွဋ်ခေါင်က လေထန်ကုန်းကို ၂ နာ
ရီနဲ့ ၃ နာရီကြား လာတတ်တယ်ဆိုတာ သေချာတယ်နော်။

ကိုခန့်ညား - သေချာပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း စာမူ မဂ္ဂဇင်းမှာ ပါ
လို့ စာမူထုတ်ရင် ဒီအချိန်လောက် ဒီမှာ လာထိုင်စောင့်တာပဲ။ တိုက်မှာ
က ညနေ ၅ နာရီကျော်မှ သူက ရှိတာဗျ။

ကိုတတ်သိ - ဒါဆို ဆက်စောင့်မယ်ဗျာ၊ တိုက်ကို သွားစောင့်ရင်
အပြန် မိုးချုပ်မှာ ဗျ။

ကိုခန့်ညား - ဟုတ်တယ်၊ ဒီကပဲ စောင့်ပါ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် ကဗျာစာ
အုပ်ထုတ်ပေးမယ့် ထုတ်ဝေသူက ဒီအချိန်လောက် လေထန်ကုန်းကို
လာတယ်နော် ဟုတ်ရဲ့ လား၊ ကျွန်တော်က လူမြင်ဖူးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ခ
င်ဗျားပဲ သိတာ။

ကိုတတ်သိ - ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ ခင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ပဲ မိ
တ်ဆက်ပေးပါ့မယ်၊ ဒီက စောင့်နေတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

(ထိုအချိန်တွင် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရပ်နေသော ကိုမိုက်ကယ်၏

ခါးကြားမှာ ဆယ်လူလာဖုန်းက မြည်လာစေ၊ ကိုမိုက်ကယ် ခါးကြားက ဖုန်းကို ဖြုတ်၍ စကားပြောနေစေ၊ စကားပြောနေရင်း လူက အငြိမ်မ နေဘဲ ဟိုလျှောက်၊ သည် လျှောက် လျှောက်နေစေ။ ထိုကဲ့သို့ လျှောက်ပြီး စကားပြောနေစဉ် ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ ဥဒဟို သွားလာနေ သော သူများက တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဝင်တိုက်သွားကြစေ။)

ကိုခန့်ညား - ဟိုပုဂ္ဂိုလ် ဆယ်လူလာနဲ့ ပြောတာ မတ်တပ်ကြီးဗျာ၊ ထိုင်တော့ မပြောဘူး။

ကိုတတ်သိ - ခင်ဗျားကလည်း ဒီနားမှာ ထိုင်စရာ ဘယ်မှာ ရှိတော့ လို့လဲ၊ ဒီအုတ်ခုံကလေးပဲ ဒီနားမှာ ရှိတာ။

ကိုခန့်ညား - ဪ ဟုတ်သားပဲ။

(ခဏအကြာတွင် ကိုတတ်သိတို့ ထိုင်နေသော အုတ်ခုံမှ လူနှစ်ယောက် သုံးယောက် ထသွားကြစေ။ ကိုခန့်ညားက ထိုင်နေရာမှ ထ၍ ကိုမိုက်ကယ်ကို လက်ကုတ်ကာ လွတ်နေသော နေရာတွင် ထိုင်ရန် ခြေဟန် လက်ဟန်ပြနေစေ၊ ကိုမိုက်ကယ်က စကားပြောမပျက်ဘဲ ကိုခန့်ညားကို လက်ကာပြလိုက်စေ၊ ကိုခန့်ညားက နေရာတွင် ပြန်ထိုင်)

ကိုခန့်ညား - ဒီမှာ ထိုင်စရာရလို့ ထိုင်ဖို့ သွားပြောတာ မထိုင်ဘူး၊ ဘယ်လိုလူလဲ မသိပါဘူး။

ကိုတတ်သိ - သူ ဖုန်းပြောနေတာ လျှို့ဝှက်ကိစ္စတွေမို့လို့ ဘေးလူတွေ မသိစေချင်လို့ မထိုင်တာ နေမှာ ပေါ့ဗျာ။

ကိုခန့်ညား - မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ သူမိန်းမကို သူ ဖုန်းဆက်နေတာပါ။ သမီး ကျောင်းသွားပြီလား၊ သား နေကောင်းလား၊ ညနေ ပြန်လာရင် ဘာဟင်းချက်ထား မှာ နေတာပါ။

ကိုခန့်ညား - ဪ ဒါများ ထိုင်ပြောလည်း ရတာပဲဟာ။

(ဖုန်းပြောပြီး၍ ကိုမိုက်ကယ်က ဖုန်းကို ခါးတွင် ပြန်ချိတ်ကာ ရပ်နေစေ၊ ထုံးစံအတိုင်း တိုးဝှေ့ကာ ကိုမိုက်ကယ်ကို ဝင်တိုက်နေကြစေ၊ ကိုတတ်သိ ထိုင်ရာမှ ကိုမိုက်ကယ်ဆီသို့ ထသွား။)

ကိုတတ်သိ - ဆရာ မတ်တပ်ကြီး ဆရာ၊ လာထိုင်ပါလား၊ နေရာလွတ်နေတယ်၊ ဆရာ ဖုန်းပြောရတာ ဘယ်ဖီလင်လာမှာ လဲ၊ လူတွေက တိုးဝှေ့နေတာ။

ကိုမိုက်ကယ် - (ခပ်ကြောင်ကြောင် ကြည့်၍) ခင်ဗျားက ဘာသိလို့လဲ၊ အဲဒီလို ရပ်ပြီး ပြောရတာကိုက ဖီးလ်ဗျ၊ အဲနောက် တစ်ခုက စတိုင်ပေါ့ စတိုင်။

(ကိုတတ်သိ ကိုမိုက်ကယ်စကားကြောင့် အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် ပြန်လှည့်သွားကာ နေရာတွင် ပြန်ထိုင်လိုက်စေ။)

ကိုခန့်ညား - ဘာတဲ့ လဲ။

ကိုတတ်သိ - မသိပါဘူးဗျာ၊ သူ ပြောတာကတော့ စတိုင်တဲ့ စတိုင်။

(ခဏအကြာတွင် ဆယ်လူလာဖုန်း မြည်လာသောကြောင့် ကိုမိုက်ကယ် ဖုန်းပြောနေစေ၊ ရပ်ပြီး ပြောနေရင်းမှ အနော်ရထာလမ်း၏ တစ်ဖက်ကို ငေးကာ ဖုန်းပြောရင်း လမ်းကို ဖြတ်ကူးစေ၊ ထိုမြင်ကွင်းကို ကိုတတ်သိနှင့် ကိုခန့်ညားတို့ နှစ်ယောက် ကြည့်နေကြစေ။)

(အရှေ့မှ အနောက်သို့ အရှိန်ခပ်ပြင်းပြင်း မောင်းလာသော ကားတစ်စီးက ကိုမိုက်ကယ်အနားသို့ ရောက်လာစေ။)

ကိုတတ်သိ - (လန့်၍) ဟာ ဟိုလူ။ နောက်မှာ ကား... ကား... ကား။

ကိုခန့်ညား - (ယောင်၍) ဟာ ကား ကားတိုက်တော့မယ်၊ တိုက်...
တိုက်...။

(ကားက ဝင်တိုက်လိုက်စေ။ ကိုမိုက်ကယ် လမ်းပေါ်တွင် ဆယ်လူ
လာဖုန်း တခြား လူတခြား လွင့်စဉ်သွားစေ။)

ကိုတတ်သိ + ကိုခန့်ညား - ဘုရား ဘုရား။ အဲဒါ စတိုင်ဗျ စတိုင်။

(ကားလိပ်ချ)

[၁၂/၉၉၊ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း]
